

**ARBEIDSRECHTBANK ANTWERPEN, afdeling
TONGEREN 1ste kamer**

Vonnis van 24 mei 2017

Rep. nr.

UEP BV, met vennootschap naar Nederlands recht, ingeschreven in het KVK onder het nummer [nummer] en met maatschappelijke zetel te [adres, NL],

Aanleggende partij, vertegenwoordigd door Mr. , loco Mr. , advocaat te [adres]

tegen

De heer PDJ.C., geboren op [datum] 1989 te Genk, wonende te [adres, België]

Verwerende partij, vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te [adres]

Gelet op de inleidende dagvaarding, op verzoek van UEP BV door gerechtsdeurwaarder R. Smeets te Maaseik op 18/09/2015 aan de heer PDJ.C. betekend en op 07/10/2015 ontvangen ter griffie van de arbeidsrechtbank te Antwerpen, afdeling Tongeren.

Gelet op de inleidingszitting van 13/10/2015.

Gelet op de beschikking van de afdelingsvoorzitter van de arbeidsrechtbank te Antwerpen, afdeling Tongeren overeenkomstig artikel 747,§ 1 Ger. W. van 15/10/2015 met vaststelling van de conclusietermijnen en bepaling van de rechtsdag op 25/05/2016.

Gelet op de verdaging van de zaak naar de zitting van 26/10/2016 en vervolgens naar de zitting van 26/04/2017.

Gelet op de syntheseconclusie van de heer PDJ.C., ontvangen ter griffie op 15/04/2016.

Gelet op de syntheseconclusie van UEP BV, ontvangen ter griffie op 26/10/2016.

Gelet op de overtuigingsstukken met inventaris van de heer PDJ.C., ontvangen ter griffie op 18/04/2016.

Gelet op de overtuigingsstukken met inventaris van UEP BV, neergelegd ter zitting op 25/05/2016.

Gehoord de behoorlijk opgeroepen partijen in hun middelen en conclusies ter zitting van 26/04/2017.

Een poging tot verzoening had geen resultaat.

I. DE RELEVANTE FEITEN EN DE VORDERING (BEKNOPT)

1.

De heer PDJ.C., met woonplaats te Dilsen-Stokkem, trad ingevolge schriftelijke arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd van 28/08/2013 op 01/09/2013 in de functie van constructeur in dienst van UEP BV, hierna UEP BV genoemd (stuk 1 a bundel UEP BV).

UEP BV heeft haar zetel te Almere (Nederland).

2.

UEP BV stelde de heer PDJ.C. tijdens zijn arbeidsovereenkomst een bedrijfswagen Volkswagen Polo van de leasemaatschappij Arval Belgium NV ter beschikking die hij ook voor privédoeleinden mocht gebruiken.

In het document "Autoregeling" (stuk 1 c bundel UEP BV) werd in artikel 8 bepaald dat de auto standaard WA en Casco verzekerd was - dit is het Nederlandse equivalent van de Belgische BA- en omniumverzekering.

De BA -verzekering werd extern afgesloten.

De leasemaatschappij verzorgde zelf de omniumverzekering waarvan de voorwaarden waren opgenomen in de leaseovereenkomst tussen UEP BV en de leasemaatschappij.

Deze voorwaarden luiden in artikel 7.5 g (stuk 2 bundel UEP BV):

"Uitzondering: risico's die steeds volledig door de Huurder (zijnde UEP BV) ten laste worden genomen:

(...)

g) Alle schade die zich voordoet wanneer de Bestuurder zich bevindt in staat van strafbare alcoholische Intoxicatie, dronkenschap of in een gelijkaardige toestand tengevolge van het gebruik van andere producten dan alcoholische dranken indien vastgesteld op basis van een proces-verbaal."

3.

Op zondag 01/06/2014 omstreeks 2 u 's nachts week de heer PDJ.C. met zijn bedrijfswagen af van zijn rijstrook, reed over de verhoogde middenberm en botste tegen twee verkeersborden en een lantaarnpaal.

Uit het proces-verbaal van de Lokale Politie Noordoost Limburg blijkt dat hij 0,55 mg/l alcohol in zijn bloed had. Hij verklaarde 6 à 7 biertjes te hebben gedronken. Hij vertoonde wel geen tekenen van dronkenschap. Zijn rijbewijs werd tijdelijk ingetrokken (zie PV, stuk 3 bundel UEP BV).

De bedrijfswagen was total loss.

4.

Op 12/06/2014 meldde de leasemaatschappij Arval aan UEP BV dat zij conform de leaseovereenkomst (meer bepaald artikel 7.5 g) de veroorzaakte schade omwille van de alcoholintoxicatie van de heer PDJ.C. niet kon vergoeden (zie stuk 2 bundel UEP BV) en diende door te rekenen aan UEP BV (stuk 6 bundel UEP BV).

Op 17/08/2014 factureerde Arval dan het bedrag van € 5.737,73 aan UEP BV voor het totaalverlies van de wagen (stuk 4 bundel UEP BV).

Bij een tweede factuur van 17/08/2014 rekende Arval ook de huur van de vervangwagen aan UEP BV aan voor een bedrag van € 868,34 (stuk 5 bundel UEP BV).

UEP BV heeft deze bedragen op 28/08/2014 aan Arval betaald (stuk 19 bundel UEP BV).

UEP BV trachtte tevergeefs deze kosten van de heer PDJ.C. terug te vorderen (stukken 7 tot 11 bundel UEP BV).

5.

Op 30/09/2014 nam de arbeidsovereenkomst tussen partijen een einde na opzegging door de heer PDJ.C..

6.

Bij de loonafrekening voor de maand september 2014 hield UEP BV ter verrekening een bedrag van € 413,12 in.

7.

Op 17/03/2015 werd de heer PDJ.C. voor de verkeersinbreuk en de alcoholintoxicatie met twee afzonderlijke straffen veroordeeld door de politierechtbank te Maaseik (stuk 16 bundel UEP BV, stuk 1 bundel PDJ.C.).

8.

UEP BV dagvaardde de heer PDJ.C. voor de rechtbank Oost-Brabant, kanton Eindhoven, in betaling van de bedragen van € 5.324,61 en € 868,34.

Bij vonnis van 02/07/2015 verklaarde de kantonrechter zich op grond van artikel 22 EEX-Vo evenwel onbevoegd aangezien de heer PDJ.C. zijn woonplaats in België heeft (stuk 15 UEP BV).

9.

a)

Op 18/9/2015 dagvaardt UEP BV de heer PDJ.C. dan voor deze rechtbank in betaling van de som van € 6.403,03, te vermeerderen met de intresten vanaf 08/09/2015 en vordert zij de uitvoerbaarheid bij voorraad van het vonnis zonder kantonnement.

b) In zijn eerste conclusie, neergelegd ter griffie op 01/12/2015, stelt de heer PDJ.C. een tegenvordering in tot terugbetaling van een bedrag van € 413,12 netto, te vermeerderen met de intresten vanaf 30/09/2014 dat UEP BV ten onrechte zou hebben ingehouden.

c)

Bij haar eerste conclusie, neergelegd ter griffie op 15/02/2016, breidt UEP BV haar vordering uit met een nieuwe vordering tot het betalen van € 485,37 wegens te veel opgenomen verlof, te vermeerderen met de wettelijke intresten vanaf 13/10/2015.

II. DE MATERIËLE BEVOEGDHEID VAN DEZE RECHTBANK EN HET TOEPASSELIJKE RECHT

1.

De rechtbank Oost-Brabant, kanton Eindhoven, heeft zich bij vonnis van 02/07/2015 terecht op grond van artikel 22 van de verordening (EG) nr. 1215/2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (verder genoemd de EEX-Vo) onbevoegd verklaard aangezien de heer PDJ.C. zijn woonplaats niet in Nederland heeft en dit ondanks het

bevoegdheidsbeding in artikel 19.1 van de arbeidsovereenkomst ten voordele van de Nederlandse rechter, beding dat immers vóór het ontstaan van het geschil gesloten is en krachtens artikel 23 EEX-Vo dus ongeldig is (stuk 15 bundel CSG).

Vermits de heer PDJ.C. in [België] woont is derhalve de Belgische rechter bevoegd (artikelen 22 en 23 EEX-Vo).

Dit wordt door partijen ook niet betwist.

2.

Ter zitting van 25/05/2016 had deze rechtbank (in een andere samenstelling) partijen ambtshalve verzocht standpunt te nemen omtrent de materiële bevoegdheid van de arbeidsrechtbank dan wel de politierechtbank.

De rechtbank is het eens met de stelling van UEP BV (partij PDJ.C. heeft niet geconcludeerd) dat de arbeidsrechtbank te Antwerpen, afdeling Tongeren wel degelijk bevoegd is.

Het voorliggend geschil betreft immers geen vordering betreffende de aansprakelijkheid en vergoeding van de schade ontstaan uit een verkeersongeval waarvoor de politierechtbank op grond van artikel 601bis Ger. W. inderdaad exclusief bevoegd is.

De vordering in casu vindt rechtstreeks haar oorsprong in de arbeidsovereenkomst. Ze betreft de terugvordering door de werkgever vanwege de werknemer van de bedragen die de werkgever aan de leasemaatschappij op grond van de tussen hen gesloten leaseovereenkomst heeft moeten betalen naar aanleiding van een ongeval met intoxicatie van de werknemer met de bedrijfswagen die hij als accessorium van zijn loon ter beschikking had gekregen.

3.

Rest de vraag welk recht deze rechtbank moet toepassen: het Belgisch dan wel het Nederlands recht.

Artikel 8.1 Verordening (EG) nr. 593/2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (hierna genoemd de Rome I-Vo) bepaalt dat de individuele arbeidsovereenkomst beheerst wordt door het recht dat de partijen gekozen hebben.

In artikel 9.1 van de arbeidsovereenkomst werd uitdrukkelijk overeengekomen dat bij geschillen voortvloeiend uit de arbeidsovereenkomst het Nederlands recht van toepassing zal zijn.

Deze keuze mag er evenwel niet toe leiden dat de werknemer “de bescherming verliest welke hij geniet op grond van bepalingen waarvan niet bij overeenkomst kan worden afgeweken op grond van het recht dat overeenkomstig de leden 2, 3 en 4 van artikel 8 toepasselijk zou zijn geweest bij gebreke van een rechtskeuze” (artikel 8.1, zin 2 Rome I-Vo).

Lid 2 van artikel 8 Rome I-Vo bepaalt dat voor zover het op een individuele arbeidsovereenkomst toepasselijke recht niet door de partijen gekozen is (in casu dus wel), de overeenkomst beheerst wordt door het recht van het land waar of, bij gebreke daarvan, van waaruit de werknemer ter uitvoering van de overeenkomst gewoonlijk zijn arbeid verricht.

Volgens UEP BV verrichtte de heer PDJ.C. zijn arbeid gewoonlijk in Nederland.

De heer Cirignano stelt dat hij voornamelijk bij Belgische opdrachtgevers te werk gesteld is geweest.

Geen der partijen toont dit echter niet aan maar hoe dan ook verrichtte de heer Cirignano zijn arbeid *vanuit* Nederland waar UEP BV gevestigd is.

Lid 3 van artikel 8 stipuleert bovendien dat indien het toepasselijke recht niet overeenkomstig lid 2 kan worden vastgesteld, de overeenkomst beheerst wordt door het recht van het land waar zich de vestiging bevindt die de werknemer in dienst heeft genomen (dit is Nederland).

Lid 4 tot slot bepaalt dat indien uit het geheel der omstandigheden blijkt dat de overeenkomst een kennelijk nauwere band heeft met een ander dan het in lid 2 of lid 3 bedoelde land, het recht van dat andere land van toepassing is.

Dit blijkt in casu niet het geval is.

Uit de bepalingen van artikel 8 Rome I-Vo besluit de rechtbank samen met UEP BV dat zij het Nederlands recht moet toepassen.

III. DE HOOFDVORDERING

A. De ontvankelijkheid

Inzake de procedure voor de rechtbank is het Belgisch recht van toepassing.

De rechtbank stelt vast dat de hoofdvordering naar vorm en tijd regelmatig werd ingesteld.

Er worden geen ambtshalve gronden van onontvankelijkheid vastgesteld.

Zij is ontvankelijk.

B. De grond

1.

UEP BV stelde de heer PDJ.C. tijdens zijn arbeidsovereenkomst een bedrijfswagen Volkswagen Polo van de leasemaatschappij Arval Belgium NV ter beschikking die hij ook voor privédoeleinden mocht gebruiken.

In het document "Autoregeling" (stuk 1 c bundel UEP BV) werd in artikel 8 bepaald dat de auto standaard WA en Casco verzekerd was - dit is het Nederlandse equivalent van de Belgische BA- en omniumverzekering.

De BA -verzekering werd extern afgesloten.

Anders dan de heer C. in zijn conclusie stelt, verzorgde de leasemaatschappij zelf de omniumverzekering waarvan de voorwaarden waren opgenomen in de leaseovereenkomst tussen UEP BV en de leasemaatschappij.

Deze voorwaarden bepaalden in artikel 7.5 g (zie stuk 2 bundel UEP BV):

"Uitzondering: risico's die steeds volledig door de Huurder (zijnde SG) ten laste worden genomen:

(...)

g) Alle schade die zich voordoet wanneer de Bestuurder zich bevindt in staat van strafbare alcoholische Intoxicatie, dronkenschap of in een gelijkaardige toestand tengevolge van het gebruik van andere producten dan alcoholische dranken indien vastgesteld op basis van een proces-verbaal."

2.

Op zondag 01/06/2014 omstreeks 2 u 's nachts week de heer PDJ.C. met zijn bedrijfswagen af van zijn rijstrook, reed over de verhoogde middenberm en botste tegen twee verkeersborden en een lantaarnpaal.

Uit het proces-verbaal van de Lokale Politie Noordoost Limburg blijkt dat hij 0,55 mg/l alcohol in zijn bloed had. Hij verklaarde 6 à 7 biertjes te hebben gedronken. Hij vertoonde wel geen tekens van dronkenschap. Zijn rijbewijs werd tijdelijk ingetrokken (zie PV, stuk 3 bundel UEP BV).

De bedrijfswagen was totaal verlies ("total loss").

3.

Op 12/06/2014 meldde de leasemaatschappij Arval aan UEP BV dat zij conform de leaseovereenkomst (meer bepaald artikel 7.5 g) tussen haar en UEP BV de veroorzaakte schade omwille van de alcoholintoxicatie van de heer PDJ.C. niet kon vergoeden (zie stuk 2 bundel UEP BV) en diende door te rekenen aan UEP BV (stuk 6 bundel UEP BV).

Op 17/08/2014 factureerde Arval dan het bedrag van € 5.737,73 voor het totaalverlies van de wagen (stuk 4 bundel UEP BV).

Daarnaast heeft Arval ook de huur van de vervangwagen aangerekend voor een bedrag van € 868,34 (stuk 5 bundel UEP BV).

UEP BV heeft deze facturen aan Arval betaald op 28/08/2014 (stuk 19 bundel UEP BV).

UEP BV trachtte tevergeefs deze kosten van de heer PDJ.C. terug te vorderen (stukken 7 tot 11 bundel UEP BV).

4.

De "Autoregeling eigen personeel & Uitzend-/detacheringskrachten Fase B en C arbeidsovereenkomsten voor bepaalde en onbepaalde tijd" die tussen UEP BV en de heer PDJ.C. m.b.t. de hem ter beschikking gestelde bedrijfswagen gold bepaalt uitdrukkelijk onder titel 5 "*Privé-gebruik, toegestane gebruikers, privé-kosten en fiscale consequenties*", ondertitel 5.3 "*Privé-kosten*" en daaronder punt 5.3.4 "*Overige kosten*" (zie stuk 1, c, p. 11 bundel UEP BV):

"Overige kosten - doch niet uitsluitend - die voor rekening van de medewerker komen zijn:

(...)

- De kosten die niet gedekt worden door de schadeverzekering en/of kosten door inbeslagname van het voertuig als gevolg van het gebruik van de auto onder invloed van alcoholische dranken, medicijnen, drugs e.d.;"*

Op basis van dit artikel 5.3.4 van deze tussen UEP BV en de heer PDJ.C. m.b.t. de bedrijfswagen geldende overeenkomst, kon UEP BV de kosten, die niet gedekt werden door de leasingmaatschappij Arval voor de schade, als gevolg van het verkeersongeval met alcoholintoxicatie van de heer PDJ.C. tijdens zijn privétijd, van deze laatste terugvorderen.

Ook op basis van artikel 162 NBW kon UEP BV dit bedrag van de heer PDJ.C. terugvorderen (de heer PDJ.C. betwist niet dat artikel 7:661 NBW op hem niet van toepassing is nu het verkeersongeval in zijn privétijd plaats had).

Het verkeersongeval van 01/06/2014 was onbetwistbaar te wijten aan een schuld van de heer PDJ.C. of een oorzaak welke krachtens de wet of de in het verkeer geldende opvattingen voor zijn rekening komt (cfr. de bewoordingen van artikel 162.3 NBW).

Dat de politierechtbank te Maaseik voor de twee betichtingen, A. een voertuig te hebben bestuurd onder alcoholintoxicatie, en B. als bestuurder van een voertuig op de openbare weg niet steeds in staat geweest te zijn alle nodige rijbewegingen uit te voeren en niet voortdurend zijn voertuig in de hand te hebben gehad, betichtingen die hij beide bewezen acht, twee aparte straffen heeft uitgesproken, is hierbij niet relevant.

Immers maakt ook betichting B, die zoals gezegd de politierechtbank eveneens bewezen achtte, een fout uit in de zin van artikel 162.3 NBW (en uiteraard ook de betichting A).

5.

UEP BV licht haar vordering, die op zich door de heer PDJ.C. niet wordt betwist, als volgt toe:

Totaalverlies wagen:

Hoofdsom:	€ 5.737,73
Wettelijke intrest:	€ 191,15
01/06/2014 t/m 31/12/2014 (214 dagen) aan 2,75%:	
01/01/2015 t/m 08/09/2015 (251 dagen) aan 2,5%:	
Subtotaal Totaalverlies wagen:	€ 5.928,88

Huur vervangwagen:

Hoofdsom:	€ 868,34
Wettelijke intrest:	€ 28,93
01/06/2014 t/m 31/12/2014 (214 dagen) aan 2,75%	
01/01/2015 t/m 08/09/2015 (251 dagen) aan 2,5%	
Subtotaal Huur vervangwagen:	€ 897,27

Subtotaal categorie hoofdsommen: € 6.826,15

Betalingen:

30/09/2014 - verrekening:	€ 413,12
Intrest:	€ 10,00
30/09/2014 t/m 31/12/2014 (93 dagen) aan 2,75 %	
01/01/2015 t/m 08/09/2015 (251 dagen) aan 2,5 %	
Subtotaal categorie betalingen	€ 423,12

TOTAAL: € 6.403,03

De hoofdvordering kan worden toegekend.

IV. DE TEGENVORDERING

A. De ontvankelijkheid

De tegenvordering werd ingesteld bij conclusie neergelegd ter griffie op 01/12/2015.

Deze tegenvordering werd overeenkomstig artikel 809 Ger. W. ingesteld.

De ontvankelijkheid van de tegenvordering wordt ook niet betwist.

Zij is ontvankelijk.

B. De grond

Bij de uitbetaling van het loon van september 2014 bij gelegenheid van de eindafrekening (de arbeidsovereenkomst nam een einde op 30/09/2014) hield UEP BV een bedrag van € 413,12 + € 10 intrest of € 423,12 in teneinde het bedrag van de door haar betaalde schade deels te kunnen verrekenen.

Dit was overeenkomstig artikel 7:632 NBW een toelaatbare inhouding.

De beslagvrije voet werd gerespecteerd.

Gezien de beslissing sub III, waar de rechtbank stelde dat de vordering van UEP BV, waarbij reeds aftrek werd gedaan van de betaling via inhouding van deze € 423,12 (zie sub III, B. 5), gegrond was, is deze vordering niet gegrond.

V. DE NIEUWE VORDERING

A. De ontvankelijkheid - de verjaring

1.

Bij haar eerste conclusie, neergelegd ter griffie op 15/02/2016, vorderde UEP BV tevens de veroordeling van de heer PDJ.C. in betaling van een bedrag van € 485,37 wegens 67,16 te veel opgenomen verlofuren door de heer PDJ.C..

2.

Anders dan UEP BV stelt is dit geen "uitbreiding van vordering" in de zin van artikel 807 Ger. W. aangezien zij niet steunt op een feit of akte (de oorzaak van de vordering) in de dagvaarding aangevoerd, maar een nieuwe vordering.

Deze nieuwe vordering werd overeenkomstig artikel 809 Ger. W. bij conclusie ingesteld.

3.

De heer PDJ.C. werpt op dat deze nieuwe vordering van 15/02/2016 echter met toepassing van artikel 15 Arbeidsovereenkomstenwet verjaard is aangezien zij pas gesteld werd meer dan een jaar na het einde van de arbeidsovereenkomst op 30/09/2014.

Dit betreft een vraag van materieel recht waarvoor het Nederlands recht moet worden toegepast.

In het Nederlands recht bestaat geen gelijkaardig artikel aan het artikel 15 van de Belgische Arbeidsovereenkomstenwet.

Overeenkomstig de rechtspraak is enkel vereist dat de vordering binnen een redelijke termijn wordt gesteld.

Dit is in casu het geval.

De nieuwe vordering is dienvolgens ontvankelijk en niet verjaard.

B. De grond

Artikel 9 van de tussen partijen gesloten arbeidsovereenkomst bepaalt (stuk 1a bundel USB):

"De werknemer heeft recht op 31 vakantiedagen per kalenderjaar, uitgaande van een werkweek van 40 uren. (...) Indien de werknemer bij uitdiensttreding meer vakantiedagen blijkt te hebben genoten dan hij heeft opgebouwd, zullen deze vakantiedagen aan de werknemer in rekening worden gebracht dan wel worden verrekend met het bedrag welk de werkgever aan hem verschuldigd is."

Uit stuk 18 bundel USB blijkt dat de heer PDJ.C. in 2014 67,16 vakantie-uren meer had opgenomen dan waarop hij recht had, hetgeen overeenstemt met een bedrag in min van € 473,80.

Bij brief van 29/10/2014 vorderde UEP BV hem dit bedrag dan ook terug, waarop hij echter niet is ingegaan.

UEP BV berekent haar vordering als volgt:

Hoofdsom:	€ 473,80
Wettelijke intrest:	€ 11,5 7
29/10/2014 t/ m 31/12/2014 (64 dagen) aan 2,75%	
01/01/2015 t/m 13/10/2015 (286 dagen) aan 2,5%	
TOTAAL:	€ 485,37

Ook deze nieuwe vordering blijkt gegrond.

VI. DE UITVOERBAARHEID BIJ VOORRAAD VAN HET VONNIS MET UITSLUITING VAN ET RECHT OP KANTONNEMENT

1.

UEP BV vraagt in het beschikkende gedeelte van haar syntheseconclusie het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande elk verhaal en zonder kantonnement.

2.

Aangezien de zaak aanhangig werd gemaakt vóór 01/11/2015 is de oude versie van artikel 1397 Ger. W. nog van toepassing.

3.

Waarom de gevraagde maatregelen nodig zouden zijn licht UEP BV niet toe. Het is dus een loutere stijlformule.

De rechtbank kent de gevraagde doch niet gemotiveerde voorlopige tenuitvoerlegging niet toe.

Er ligt geen reden voor om te twijfelen aan de solvabiliteit van de heer Ciriglone en evenmin ziet de rechtbank aanwijzingen om aan te nemen dat hij zich aan de uitvoering van het vonnis zou onttrekken.

4.

Op de gevraagde uitsluiting van het kantonnement kan evenmin worden ingegaan.

Het kantonneren is immers een recht van de schuldenaar, in casu de heer C , zodat een ontzegging van dat recht uitdrukkelijk moet worden gemotiveerd (Dirix, E. en Broeckx, K., Beslagrecht, 1991-1996, *APR*, 1996, nr. 42).

Meer bepaald moet de schuldeiser, in casu UEP BV, aantonen dat de vertraging in de regeling hem aan een ernstig nadeel zou blootstellen (art. 1406 Ger. W.), hetgeen zij, zoals gezegd, niet doet.

OM DEZE REDENEN

DE ARBEIDSRECHTBANK TE ANTWERPEN, AFDELING TONGEREN

Na beraadslaging, beslissend op tegenspraak.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, waarvan de voorschriften werden nageleefd.

Verklaart de hoofdvordering van UEP BV ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de heer PDJ.C. om aan UEP BV te betalen als vergoeding voor de door haar gedragen schade aan de bedrijfswagen en voor de vervangwagen inclusief intresten tot 08/09/2015, de som van € 6.403,03, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan wettelijke rentevoet vanaf 09/09/2015 tot op de dag van de betaling.

Verklaart de nieuwe vordering van UEP BV eveneens ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de heer PDJ.C. om aan UEP BV te betalen wegens 67,16 teveel opgenomen verlofuren inclusief intresten tot 13/10/2015, de som van 473,80, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan wettelijke rentevoet vanaf 14/10/2015 tot op de dag van de betaling.

Verklaart de tegenvordering van de heer PDJ.C. ontvankelijk doch ongegrond.

Verwijst de heer PDJ.C. in de kosten van het geding.

Vereffent deze aan de zijde van UEP BV op € 180,24 dagvaardingskosten en op € 990,00 rechtsplegingsvergoeding.

Vereffent ze aan de zijde van de heer PDJ.C. op € 990,00 rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen door

, kamervoorzitter met opdracht, voorzitter van deze kamer
, werkend rechter in sociale zaken, werkgever
, werkend rechter in sociale zaken, werknemer-arbeider

Met bijstand van , griffier

en uitgesproken op VIERENTWINTIG MEI TWEEDUIZEND ZEVENTIEN in openbare terechtzitting van de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, door , kamervoorzitter, voorzitter van de kamer, bijgestaan door griffier.